

ner det enkelte forlystelsesapparat, herunder om behovet for udstedelse af et såkaldt »kørselscertifikat«.

Justitsministeriet forventer at have tilendebragt overvejelserne om en eventuel ændring af reglerne vedrørende de særlige forlystelsesapparater i forlystelsescirculæret indenfor kort tid.

Det bemærkes, at regeringen hverken fra USA, UK eller andre officielle kilder har modtaget oplysninger om »et eventuelt amerikansk-britisk angreb på Irak«, og har derfor heller ikke kendskab til eventuelle nærmere overvejelser om hvilket grundlag, der i givet fald skulle være for magtanvendelse over for Irak.

Spm. nr. S 2800

Til udenrigsministeren (30/7 02) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Er det regeringens opfattelse, at et eventuelt amerikansk-britisk angreb på Irak vil forudsætte en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd, hvis angrebet skal ligge inden for international lov og ret?«

Begrundelse

Ifølge Financial Times den 29. juli 2002 er der i amerikanske og britiske regeringskredse opstået tvivl om, hvorvidt det vil være muligt at få godkendelse i FN's Sikkerhedsråd af et militært angreb på Irak, som de to lande tilsyneladende er fast besluttet på at gennemføre. I stedet argumenteres der for, at et angreb kan gennemføres inden for rammerne af resolution 687, som afsluttede Golf-krigen i 1991.

De fleste juridiske eksperter er uenige i denne fortolkning, som umiddelbart forekommer at være et juridisk skalkeskjul for en militær aktion, der ikke kan skaffes opbakning for i Sikkerhedsrådet.

Da Danmark har formandskabet for EU, er det meget vigtigt at få en klar melding fra den danske regering om dette spørgsmål.

Svar (5/8 02)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

I henhold til FN-pagtens artikel 2, stk. 4, gælder der et almindeligt forbud mod fysisk magtanvendelse staterne imellem. Denne hovedregel brydes imidlertid af to væsentlige undtagelser: Dels af en ret til magtanvendelse i selvforsvar, dels såfremt der foreligger en særlig bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd til brug af magt.

Spm. nr. S 2811

Til udenrigsministeren (1/8 02) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Er det korrekt, at ministeriet har afbrudt kontakten til den iranske modstandsbevægelse organiseret i NCR, og hvordan stemmer det i givet fald overens med Folketingets vedtagelse af 14. november 1996, hvor regeringen pålægges at »føre dialog med grupperinger, der arbejder for demokrati og respekt for menneskerettigheder i Iran?«

Begrundelse

Ifølge repræsentanter for den iranske modstandsbevægelse NCR har den danske regering samtidig med overtagelse af formandskabet afbrudt den jævnlige kontakt med organisationen, som har fundet sted siden Folketingets vedtagelse i 1996. Det er svært at se, at der er sket demokratiske fremskridt i Iran, som kan begrunde en ny Iran-politik, og hvis regeringen ikke længere ønsker at efterleve vedtagelsen fra 1996, må den først have et sådant skridt godkendt i Folketinget.

Da udenrigsministeren tidligere, da han var i opposition, har haft tætte kontakter til NCR, er det svært at se sammenhængen i regeringens Iran-politik.

Svar (9/8 02)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Udenrigsministeriet har siden vedtagelsen af den motiverede dagsorden D 17 den 14. november 1996 haft kontakter på lavt niveau med grupperinger, der arbejder for demokrati og respekt for menneskerettigheder i Iran, heriblandt National Council of Resistance of Iran (NCRI). Såvel forholdene i Iran som den internationale